

אך את זה תאכלו: מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לו (לא) כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ.
את אלה מהם תאכלו: את הארבה למיננו ואת הסלעים למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו (ויקרא יא/כא-כב)

תנו רבנן:

ארבה = גובאי	למיננו = ציפורת כרמים	<<< אין לו גבחת (ואין לו זנב)
סלעם = רשון	למינהו = יוחנא ירושלמית	<<< יש לו גבחת (ואין לו זנב)
חרגול = ניפול	למינהו = ערצוביא	<<< יש לו זנב (ויש לו גבחת)
חגב = גדיאן	למינהו = רזבנית	<<< רש"י: אינו דומה לאלו במראה)

תנא דבי רבי ישמעאל:

ארבה = גובאי	למיננו = ציפורת כרמים	<<< אין לו גבחת (ואין לו זנב)
סלעם = ניפול	למינהו = אושקף (רש"י: וה"ה ליוחנא ירושלמית)	<<< יש לו גבחת (ואין לו זנב)
חרגול = רשון	למינהו = כרספת ושחלנית (רש"י: וה"ה לערצוביא...)	<<< יש לו זנב (וגבחת) (ואין ראשו ארוך)

	ארבעה סימנים	גבחת	זנב	ראשו ארוך
ארבה	יש	אין	אין	אין
סלעם	יש	יש	אין	אין
חרגול	יש	יש	יש	אין

ואין לי אלא הבא ואין לו גבחת, הבא ויש לו גבחת,
הבא ואין לו זנב, הבא ויש לו זנב,
הבא ואין ראשו ארוך,

הבא וראשו ארוך מניין?

אמרת הרי אתה דן בנין אב משלשתן -

לא ראי ארבה כראי חרגול ולא ראי חרגול כראי ארבה,
ולא ראי שניהם כראי סלעם ולא ראי סלעם כראי שניהם,

הצד השווה שבהן שיש לו ד' רגלים וארבע כנפיים וקרצולים וכנפיו חופין את רובו אף כל שיש לו ארבע רגלים וארבע כנפיים וקרצולים וכנפיו חופין את רובו. (רש"י: ובין האי תנא לתנא דלעיל ליכא אלא הך דרשה דהאי מרבה ראשו ארוך ותנא דברייתא דלעיל לית ליה)

והלא הצרצור הזה יש לו ארבע רגלים וד' כנפיים וקרצולים וכנפיו חופין את רובו יכול יהא מותר?
ת"ל: חגב ששמו חגב.

אי שמו חגב יכול אין בו כל הסימנים הללו?
ת"ל: למינהו עד שיהא בו כל הסימנים הללו.